

Асенъ чакаше подобна вестъ въ Галиция, за да слѣзе на югъ съ наемниците си.

Нѣмаше ли нѣкаква връзка всичко това?

Въ стаята пристигна новъ цѣлебникъ, извиканъ набързо отъ абатството Хортаитонъ. Той разблъска изплашенитѣ монаси и барони, заповѣда веднага да му донесатъ превръзка и гореща вода. Следъ това пусна кръвъ на императора отъ дѣсната мишница. После му даде да изпие отъ нѣкакво шишенце, нѣколко глътки зеленикава течностъ. Анри загуби всѣка следа отъ багра по лицето си, помъчи се на два-три пѣти да повърне, посочи съ глухи стенания главата си, следъ това корема.

Ясно бѣше, че е отровенъ.

Отъ мигъ на мигъ житиѣ при слѣпитѣ му очи чукаха все по-слабо. Примасътъ помаза челото му съ масло, донесено отъ гроба на Свети Димитъръ. Въ това време гончи, разпратени навсѣкѣде отъ Кононъ дѣо Бетюнъ, доведоха единъ ромейски врачъ и нѣкаква прословута сирийска баячка. Врачътъ прекръсти болния съ едни чудотворни мощи, следъ това изрече три пѣти нѣкакви заклинания. Нищо не помогна. Баячката сложи въ зелена паница съ вода: овчарска тинтява, босилекъ и вратика, излѣ отгоре имъ едно сурово яйце и почна да произнася разни обайства, като бъркаше съ острието на тънъкъ кинжалъ въ водата, около яйцето. После потопа вътре живъ вжгленъ повтори обайствата.

Навѣнъ бързо мръкна. Никой не смѣеше да мръдне отъ мѣстото си. Сякашъ всѣки очакваше да стане чудо, да се свърши този грозенъ сънъ, да види какъ Анри отваря очи, бодъръ и веселъ както всѣкога . . .

Въ града всички църкви бѣха препълнени съ народъ. Навсѣкѣде се отслужваха литургии за спасението на благородния фламандецъ. Предъ вратитѣ на цитаделата се трупаха безпокойни, изплашени тълпи. Жени колѣничеха, други плачеха, трети високо се молѣха. Сториха пѣтъ на кочията на кралица Маргарита, която идѣше вцепена въ безмѣлвна скръбъ, да получи лично сведения за болестъта на своя покровителъ. Кой щѣше отъ сега нататъкъ да под-